

скиніе-то; и никой мѡ не даваше. И като доде на себе си, рече: На колко наемницы бащини ми изостава хлѣбъ, а пакъ азъ мржъ отъ гладъ. Ше станж да иджъ при баща си, и ще мѡ рекжъ: Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да са наричамъ твой сынъ; стори ма както едного отъ наемницы-ты си. И стана та доде при баща си. И когато бѣ далечъ още, видѣ го баща мѡ, и смили са, и завити са, и нападна на братъ-тъ мѡ, и го цѣлна. Рече мѡ сынъ (мѡ): Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да са нарежъ твой сынъ. И рече баща (мѡ) на слѣгы-ты си: Изнесете възъ най добра-та прѣмѣна, и облѣчете го, и дайте пркстенъ на ржка-та мѡ, и обѣца на нозѣ-ты (мѡ); и докарайте хранено-то теле та (го) заколѣте, да їдемъ и да са веселимъ; Зоцото тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ, и оживѣ, загынѣлъ бѣ, и намѣри са. И наченаха да са веселятъ. А по старый сынъ бѣше на нива; и както идѣше та наближи къща-та, чѡ пѣаніе и ликѣваніе. И привыка едного отъ слѣгы-ты и пыташе що е това? А той мѡ рече: Братъ ти си доде; и закла баща ти хранено-то теле, зацо-то го приздрави. И разгнѣви са, и не рачаше да влѣзе: и тжъ баща мѡ излѣзе, и молаше мѡ са. А той отговори и рече на баща си: Ето толкози години ти работѣхъ, и никога твоѣ-та заповѣдь не съмъ прѣстѣпилъ; и на мене нито їре ми си далъ

нѣкога, да са повеселя (и азъ) съсъ приѣтели-ты си: А по що си доде тойзи твой сынъ, който излѣде имотъ-тъ ти съ влѣдницы, за него си заклалъ хранено-то теле. А той мѡ рече: Сынко, ты си вынагы съ мене; и сичко-то мое, твоє е: А трѣбаше да са възвеселимъ и да са възрадвамы, зацо-то тойзи твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загыналъ бѣ и намѣри са.

Бъ понедѣлникъ мѣсопостный.

Отъ Марка, зачало 49.

И а онова врѣма, когато наближи Исусъ въ Іерусалимъ, и отиде въ Ендсѣагіа и Вирданіа, при Елеонска-та гора, проважда двама отъ ученицы-ты си, и казва имъ: Идете въ село-то, което е на срѣща ви, и цомъ влѣзете въ него ще намѣрите жребе вързано, на което никой человекъ не е възсѣдалъ; развържете и доведете го. И ако ви рече нѣкой: Защо правите това? речѣте, че на Господа трѣбѣва; и тѣтакси ще го проводи тѣка. И отидоха и на мѣриха жребе-то вързано до врата-та възъ на кръстопѣта, и отвързаха го. И након отъ столицы тамо казваха имъ: Що правите та развързѣвате жребе-то? А тѣ имъ рекоха, както поржча Исусъ; и оставиха ги. И доведоха жребе-то при Исуса и намѣтаха на него дрѣхи-ты си, и възсѣдна на него. И мнозина послаха дрѣхы-ты си по пѣта; дрѣгы пакъ рѣжаха клоніе отъ дървета-та, и

постилаха